

Uredništvo
in upravnistvo:
Kolodvorske
ulice št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
60 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 37.

V Ljubljani v soboto 12. aprila 1884.

Tečaj I.

Pred velikonočnimi prazniki.

Pomlad je tū, iz zimskega spanja se je predramila priroda, razodevaje nam neusahljivi vir svojih krasot, pod njenim žar-
nim poljubom diha vsaka stvarica novo živ-
ljenje. Izginila je snežena odeja, s svežim ze-
 lenjem se diči gozd, skrivnostno šumeč v
 sladkem objemu pomladanskih vetrov, trav-
 niki so ozaljšani z duhtečimi cvetkami, po
 hribih in dolinah se razlega veselo žvrgo-
 ljenje drobnih ptic — in celo stvarjenje na-
 vda ja le ena blažena — pomladanska misel!

Pomlad je tū in sredi njene krasote
 obhaja krščanska cerkev svoj najlepši praznik,
 velikonočno ustajenje. Svet se je bil pogreznil
 v zmoto in spačenost, stara paganska kultura
 se je preživela, otrpnele so ji tvorne sile in
 nobena plodonosna ideja se ni rodila več v
 njenem naročju — tedaj se je božja previd-
 nost usmilila grešnega človeškega rodu ter
 mu je poslala izveličarja, da pokaže zbe-
 gane mu človeštvu pravo pot, pot resnice in svet-
 lobe. Toda tako ukoreninjen je bil greh v
 človeški naravi, da je božji sin sramotno smrt
 hudodelnika moral umreti in morišči, preden
 da je zmago priboril svojemu blagovestju, veri
 ljubezni. In v znamenje te zmage, ki je člo-
 večanstvo rešila duševne smrti, obhajamo usta-
 jenja dan, velikonočni praznik!

Velika noč, kako čudovito, kako globoko
 vplivaš ti s svojim čarom na vsako čutečo
 srce! Strasti potihnejo, pomladanski mir se
 vrača v razdraženo dušo, in oko, vajeno ne-
 ljubih prizorov burne sedanosti, ozira se nazaj
 v oddaljeno preteklost, in zopet skuša pro-
 dirati v tajnosti, s katerimi negotova bodoč-
 nost prikriva to, kar željno pričakuje člo-
 veško hrepenenje.

Pomlad je tū, na polji glasno ptice pre-
 pevajo, iz cerkvenih lin vabijo prazniški zvo-
 novi, velikonočna tišina se blagodejno razpro-
 stira po neizmerni prirodi, njenemu vplivu se i
 mi ne moremo odtežati in iz prsij se nam
 dviguje misel, kedaj da bo de zasijal pomladan-

ski mir našemu slovenskemu narodu! Tudi
 njemu se je otajala stoletna ledena skorija,
 dvignil se je iz groba, z junaškimi rokami
 preril se je na površje, skozi mogočno pro-
 dovje, s kojim ga je bila zasula nemila osoda.
 Novo življenje pretaka sedaj njegove žile, —
 toda, ali ni njegov preporod le navidezen, le
 proizvod umetne galvanične presnove? Avar
 in Turek sta mu z jekleno peto stala na til-
 niku, Madjar in Nemec sta se zamán trudila,
 zadušiti mu življensko moč. Ni se posrečilo
 vnanjemu protivniku, bode se morda posrečilo
 lastnim napakam ter lažnjivim svetom onih
 krivih prorokov, ki mamijo naše ljudstvo ter
 mu v prsih izbuja jo pandemonij pokvarjenih
 instinktov in nevarnih nagibov? Sigurno ne,
 naš narod je prezdrav, da bi se mogel udati
 takemu podjetju. Pomlad se razcvita
 tudi njemu, sovražna burja ne bo posmo-
 dila njenega cvetja in uresničile se bodo do-
 mačega pesnika plemenite besede:

«Le vstani, vborni narod moj,
 Do danes v prah teptan,
 Pepelni dan ni dan več tvoj,
 Tvoj je — vstajenja dan!»

Našim protivnikom.

„Slovan“ prinaša v 15. številki pod naslo-
 vom „Ljubljanski List“ notico, iz katere ho-
 čemo navesti najbolj markantni odstavek, ki
 se glasi:

„Kakor se nam sedaj poroča iz prav za-
 nesljivega vira, izpremenili so v sivi palači na
 Turjaškem trgu svojo prvotno namero jedino
 na prigovarjanje gospoda deželnega poslanca
 za dolenjska mesta. Zato je namesto toliko
 potrebnega uradnega lista začel izhajati „Ljub-
 ljanski List“ kot „večerna priloga dežel-
 nemu uradnemu listu“. — Ta list, ki se že
 mesec dni pošilja vsakemu, kdor ga prejema
 ti hoče, ima, kakor smo se doslej prepričali, je-
 dino le namen, da pobija v resnici narodno
 politiko, da smeši delavne naše može v dežel-
 nem zboru in ljubljanskem mestnem zastopu,

da zagovarja veljavo nemškega jezika med
 nami in služi sploh za torišče osebnim napa-
 dom nekaterih gospodov. Namestu kruha dala
 nam je tedaj vlada kamena. Tako so srečne
 naše razmere.“

Težko nam dé, spodobno odgovarjati zlob-
 nemu napadu, vendar smo to dolžni načelom
 in tendenciji svojega lista, in lahko se tola-
 žimo s pesnikovimi besedami:

«Es kann der Frömmste nicht im Frieden bleiben,
 Wenn es dem bösen Nachbar nicht gefällt.»

Po znani taktiki prinaša „Slovan“ kot uvod
 svoji jeremiadi — nedostojen oseben napad na
 našega urednika. V tem oziru se pač ne bo-
 demo spuščali v polemiko s takim nasprotni-
 kom, ne vidi se nam vredno. Sicer bode
 „Slovan“, kakor čujemo iz zanesljivega vira,
 uže v prihodnji številki moral objaviti uradni
 popravek, da je urednik „Lj. L.“, deželni po-
 slanec za dolenjska mesta, stoprav tedaj zve-
 del o nameravanem slovenskem časopisu, ko se
 mu je od merodajne strani izrazila želja, naj
 on začasno prevzame njegovo uredništvo.

Iz „Slovan“-ovega jadikovanja vidi se
 dalje, kako silno ga peče, da si je vlada v
 „Ljublj. Listu“ vstvarila orožje, s katerim
 lahko pobija neistinite trditve in tenden-
 cijozne izmišljotine takih časnikarjev, kakor
 so „Slovanovi“ patroni. Da ima vlada vsakako
 to pravico, temu menda ne bo ugovarjal niti
 izdajatelj najmlajšega slovenskega tednika.
 Oglejmo si enkrat uredniško osebo našega
 radikalnega časopisja! Vsak propal dijak, ki
 niti 5. ali 6. gimnazijskega razreda ni mogel
 dovršiti, ker so profesorji na vseh kranjskih
 gimnazijah v najlepšem soglasju konstatovali
 njegovo absolutno nezmožnost za študije, vsak
 na pol omikani asekurančni agent sme slo-
 venskemu občinstvu oblastno pridigovati svoje
 politično blagovestje, en gros prodajati svojo
 modrost — in vlada ne bi imela pravice,
 narodu, ki od nje pričakuje varstva svojih
 koristij, razodevati svoje nazore, poučevati in
 svariti ga v domačem jeziku ter v listu, ka-
 terega ne vežejo uradni oziri? Ali je „Slo-

Listek.

Dunajska pisma.

Dunajske branjeveke slujejo daleč okrog
 zaradi svoje jezičnosti in zarobljenosti svoje.
 Gorje ti, ako prideš kaki taki krepkoudi, ru-
 javolji Tusneldi med zóbe; godilo se ti bode
 kakor med mlinskima kamenoma pšeničnemu
 zrnu. A če se celo kedaj sprime s sosedo
 svojo; kakor suha toča vsipajo se psinke na-
 sprotnici na glavo; a ta ji tudi ne ostane
 dolžna nobene. Človek se kar prečuditi ne
 more tej gostobesednosti, tej neutrudni gib-
 nosti čeljusti človeških! A kake psinke leté
 sem in tja, kako krepke, kako sokovite! Ko
 se človek hudo raztogoti nad psa, ne izbira
 dolgo orožja, s katerim ga hoče zapoditi; naj-
 bližje mu je najbolje: palica, kamen, blato,
 kar mu je pri roki, vse mu je prav, da si z
 njim ohladi svojo jezo. Tako tudi naši borilki;
 vsak priimek jima je dober, kateri jima pride
 ravno na misel; kdo bi pač dolgo časa izbiral, ker
 se tako mudi! Naslov „tatica“ ni še najhujši; ka-
 kor raketa na zadnje glasno počí v višavi, tako

hranita obé za končni „efekt“ ime, katero se
 v poštenu družbi še izreči ne more. Kdor ji
 posluša, misliti mora, da sta obé najmaloprid-
 nejši ženski na sveti. In vendar bi se motil,
 kdor bi tako sodil. Skoraj gotovo je ena ka-
 kor druga poštena žena, dobra mati in skrbna
 gospodinja. Izmed sto izobraženih móž, kateri
 mimo gredé vidijo in še bolj čujejo to čudno
 žensko vojsko, misli si jih težko če ne deset-
 deset: Neomikano ljudstvo, kaj more človek
 boljšega pričakovati od tako surovih ljudi?
 Kaj bi rekli ti možje, sami izobraženi možje,
 ko bi jim kdo v úho pošepetal, da se bodo
 oni, naj le pride prava prilika, do malega
 védlj ravno tako? In vendar bi tak hudoben
 šepetalec samo resnico govoril, pravo istinito
 resnico. In kje je tista prilika? V učenem
 prepiru, v zbornici, v političnem časniku.

Jaz sem večkrat premišljal to čudno, to
 sramotno prikazen, a do sedaj ji nisem prišel
 do dna. Mož, prej krotak in, vsaj na videz,
 blagodušen, stopi naj v javnost in v tistem
 trenutji obide ga neka razdraženost, neka sr-
 ditost in zagrizenost, da ga ni več poznati.
 Lepo ni, kar rečem, a jaz ne vem boljše pri-
 mere. Psu, krotkemu kakor jagnje, pridruži

se naj, ko jé, drugi pes, ravno tako krotak,
 da bi jedel z njim iz iste posode — že se
 imata! Po Darwinovi teoriji, to je res, ni težko
 razrešiti si to uganko; reklo bi se, da je človeku
 poleg vsega razvoja ostalo več ali manj tiste
 prvotne živalske divjosti, ki je pravi izraz se-
 bičnosti v „boji za bitje“. Ta neprijetni osta-
 nek, tako bi se dalje modrovalo, tiči človeku
 na dnu srca in v navadnih, mirnih razmerah
 ne pride na dan; a ko človek izgubi svoje
 dušno ravnotežje, ko se mu vznemiri srce,
 vzide tista nesnaga na površje in skali vse
 bitje njegovo. Voda bodi še tako čista in
 prozorna, brazdaj s palico po njej, skoraj ti
 kalna postane. Tako, pravim, govoril bi mo-
 rebiti Darwinjanec, a kako naj si to razlaga
 pošten kristijan, ki ne sme vzprejeti novega
 evangelja? Še enkrat: jaz ne vem razloga
 tej prikazni, a zato ni menj resnična, in tudi
 znana vsakemu, kdor nekoliko pozorneje opa-
 zuje javno življenje.

Dejal sem, da se ta razdraženost in strast-
 nost kaže v učenih prepirih. Zlasti nemški
 učenjaki se v tem oziru na slabem glasu. Ko se
 dva sprimeta zaradi kakega imenitnega učenega
 vprašanja za kako dlako več ali manj v lesičjem

vanov" izdajatelj v istini tako zaslepljen od samega sebe, da ne sprevidi smešnosti svojega umovanja?

Poučevati slovenski narod, svariti ga, če ga begajo nepoklicani "voditelji", to je naloga "Ljublj. Lista" — in če ga je ta naloga večkrat v kontroverzo spravila s "Slovanom", ni to naša krivda. Da je bilo naše očitjanje opravičeno, vidi se najbolj iz tega, da je rahločutni "Slovan" brez ugovora v žep utaknil naše dokaze, da je govoril neresnico pritoževaje se o imenovanju slovensčine nezmožnih uradnikov na Kranjskem, da se niti ganil ni, ko smo v dveh drugih slučajih slovenskemu svetu razkrili nečuvstvo plitvost in površnost radikalnega proroka.

Ker nam tedaj ni mogel odgovarjati, upa se sedaj na dan z novo — neresnico! Poroča svojim vernikom, "da Lj. List" pobija v resnici narodno politiko, smeši delavne može v deželni zboru in ljubljanskem mestnem zastopu. Vprašamo ga, kedaj in komu nasproti se je to zgodilo? Naj se potruži "Slovanov" *redacteur en chef* k nam v uredniško pisarno, razgrnili mu bomo vse dosedanje številke našega lista, in zmagaj, sijajna zmaga je njegova, — če nam pokaže le eno besedico, katero smo izustili bodi si proti kakemu narodnemu zastopniku, bodi si proti kakemu sklepu sedanje deželnozbornske večine.

Gledé mestnega zbora bili smo pač tako predržni, da nismo odobraval poročila finančnega odseka o tržnem redu in obžalovali glasovanje slučajne večine mestnih odbornikov, kakor so to v našem smislu tudi storile "Novice" in "Slovenec." Imenovali — nikakor ne smešili — smo le enega odbornika, poročevalca — gosp. Hribarja. Videti je tedaj, da je po "Slovan"-ovih nazorih uže *crimen laesae majestatis*, kritikovati javno delovanje mladega našega tribuna, da gosp. Hribar svoje jako subjektivno mnenje uže identifikuje z "v resnici narodno politiko", da sam s kadilnico lazi okolo lastne osebe ter panegirike intonuje na svojo — delavnost v ljubljanskem mestnem zastopu. "Le en korak je z vzvišenega v smešnost", dejal je Napoleon I.; mi mislimo, da je gosp. Hribar zlasti s svojo zadnjo notico prekorajčil to mejo ter možko stopil v osodni krog, kjer se neha resno razgovarjanje in pričenja — politična burka!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Poljski "Czas", organ zmerne in mero-dajne poljske stranke, ima resumé o preteklem delovanju državnega zbora. O neizpolnenih željah gališke dežele pravi list: Oni, ki na vsak način in brez ozira na sedanje stanje, na težavne in hude posledice želé strmoglaviti

repu ali za kak náglas v Homeru, pobijata se najprej s znanstvenimi razlogi, potem, ko se boj razvname, začneta se pikati in drezati z ostrimi dovtipi, a naposled leté sém in tja med njima priimki iz Pokorny-Erjavčevega živalstva. Paglavca na ulicah delata tako, a tako tudi dva poštena nemška učenjaka. Takega moža bi bilo sram pred svojo ženo stopiti ali nevesto, ko bi do dobrega ne zmahal in zdelal svojega nasprotnika! Toda pustimo za sedaj take žalostno-vesele prizore ter obrnimo se v javno življenje.

Ko bi me v slavni Kravji dolini ali pa v Blatni vasi izvolili za državnega poslanca in bi hotel v zbornici imeti svoj "deviški govor", morem reči, da imam ta govor že do dobrega sestavljen in zdelan. Lahko bi ga kar sem postavil, brez posebnega pomišljevanja, od besede do besede. In morebiti bi ta govor ne bil najslabši izmed vseh, kar se jih bere v tesnopisnem zapisniku, ali prostora bi potreboval zanj več nego mi ga je odmerjenega za eno dunajsko pismo. Vsebinsko pa naj s kratka povem. Po vseh zbornicah državnih, deželnih, občinskih, trgovinskih in kolikor jih je še drugih, zavladal je v razpravah neki "ton", ki je neprimeren, nespodoben,

vlado, bodo pač tožili in tarnali, a treba je pomisliti, da se morajo lokalne koristi in marsikatero navadno terjatve vkloniti višjim političnim ciljem. V privatnem in javnem življenju se čestokrat dogodijo stvari, ki za trenotek nasprotujejo našim namenom, a zaradi tega ne spremené našega postopanja in nas ne silijo iskati novih ciljev. V takem slučaju je treba vztrajati in se varovati iluzij, strastij in prenapetosti. — Te besede glasila večine poljskih poslancev priporočamo onim našim politikom, ki vedno menijo, da je v sedanjem našem položaju jako koristno strmo-glavno postopanje, in da ga ni pametnejšega početja nego poskušati solidnost svoje glave s trkanjem ob zid!

Iz Brna se poroča, da tam nič ni znano o vstopu grofa Schönborna v ministerstvo. Dunajskemu listu, ki je to vest prinesel, ponesrečila se je tedaj senzacionalna novica. Brnski mestni zbor je sklenil, da se bode zoper odlok moravskega deželnega šolskega sveta, ki ukazuje napravo tretje češke ljudske šole v mestu, pritožil pri upravnem sodišči. Taki strastni pojavi nespornostim pač ne vplivajo blagodejno na mirno sodelovanje in spravo med obema narodoma!

Tuje dežele.

Ruska vlada odločno obsojuje znane unijonistične tabore v Vzhodni Rumeliji in v Bolgarski. Naročila je svojemu agentu v Sofiji, da naj bolgarskim državljanom to stališče svoje vlade natanko pojasni. Ruska nobenega tacega postopanja ne bode podpirala, ki ima namen, sedanji *status quo* preobratiti in roditi nemire v Bulgarski.

Iz Petrograda dohaja vest, da se na ruskih ladjetesalnicah dela noč in dan. Šest vojnih ladij bode v jeseni dodelanih in oboroženih z vsemi modernimi pripravami. Ruska je zadnja leta ogromno mnogo žrtvovala za razvoj svojih pomorskih sil.

Policijski predsednik berolinski, Madai, je izdal ukaz, ki vzbuja veliko pozornost. Med drugim pravi: Eksekutivne uradnike policijske so zadnje čase grdo napadali razni govorniki v državnem zboru in njim so pomagali mnogoteri socijalno-demokratski listi. Takemu obrekovanju zvestih in čestitih kraljevih uradnikov se žalibog ne morem kazenskim pótom protiviti, ker se godé napadi le v splošni obliki in vživajo državni poslanci svobodo govora. A dotičnim uradnikom izrekam svoje popolno priznanje.

Francoska vlada je admiralu Milotu, vrhovnemu poveljniku madagaskarskega brodogradila, dala povelje, da naj ne zasede potrebnih krajev samo na severno-zapadnem bregovju, temveč tudi na severno-izhodnih obalah otoka Madagaskar. Admiral zapoveduje 11 ladijam.

dá sramoten možém dospešim do tako visoke stopinje izobraženosti koncem devetnajstega stoletja. A tako grdo, tako nevredno se nikjer drugje ne razpravljajo najmenitnejša vprašanja javnega življenja, kakor — izimši morebiti malo izbirčno severno Ameriko — v poslanski zbornici — dunajski. Tu se že nič več ne vpraša: Kaj pravi govornik, s kakimi razlogi podpira svoj nasvet? Je-li ta nasvet občinstvu koristen ali ne? Vprašanje je le: Kdo je ta človek? na kateri strani ima svoj sedež? — Vstani mož, recimo na desni strani, govori prav iz srca vsakemu poštemu človeku tega ali onega rodú, té ali one vere — kaj ga čaka od one strani? Če ima srečo, prazne klopi, šepetanje, nepokoje; ali pa, če mož možato in določno poudarja in razklada svoje misli, svoje prepričanje — zasmehovanje, krohot, psovanje! In ko on govori, že brusi mož, stranke glavar, svoj nož, da ga, ko jenja, zakolje, razpara in razkosá po vseh pravilih parlamentarne in mesarske umetnosti s zavihanimi rokavi; vaški paglavci, reči sem hotel: politični tovariši in učenci pa gledajo ter se učé, da bodo tudi oni znali ravnati tako s političnimi nasprotniki. In drugi dan se bere po časnikih, kako je ubozega siro-

Pri premogokopih v Anzinu vlada mir, delavci se počasi vračajo k delu. One osebe, ki to branijo in vedno hujskajo, tira redarstvo v zapor in upati je, da se ta pogubljivi "strike" kmalu konča v prid ubozih delavcev in v blagor cele okolice.

Bruseljska zbornica je spremenila volilni red. Dotični zakon je bil sprejet z 61 glasovi proti 21.

Iz Madrida prihaja vest, da so angleške oblasti v Gibraltarju zasegle laško ladijo, ki je imela naloženih 20 ton dinamita. Laški konzul je protestoval, a na njegove besede se ni ozir jemalo, ker sumljiva barka ni imela svojih papirjev v redu.

Listi so raztrosili novico, da bode portugalski prestolonaslednik popotoval v Madrid in da se bode tam zaročil z infantinjo Evlalijo. Ta vest, ki smo jo bili tudi mi omenili, se sedaj odločno zanikava. Ker živimo v suhoparnem času velikonočnih parlamentarnih počitnic, lahko razumemo razne race, ki se tú in tam vzdigujejo iz časniških predalov in ki imajo namen, kaj zanimivega podati čitatelju in mu razveljaviti tožbe, da je list "suh". Na resnico se toliko ne gleda!

Dopisi.

Iz ribniške doline, dné 9. aprila [Izv. dop.] Gospod urednik! sedaj Vam piše pravi pravcati mežnar od sv. Ane na Mali gori. Sicer ne brez nejevolje in zakaj, to Vam takoj povem. Bog vé, da ne zaradi tega, ker Ribničanje še nobene peticije niso poslali zaradi obrtniške šole, kar bi jim morda ne škodilo, kajti dandanes ne leté nikomur kar tako pečene tice v usta — ne, vir mojega srda je drugi. Tisti Vaš dopisovalec iz ribniške doline ni zadnjič nič kaj spoštljivo o meni govoril, trdeč, da v časopise pri nas le še kak človek nižje vrste, kak mežnar od sv. Ane, pisari. To je uže, kar me malo jezi, tim bolj, ker Vam ni bilo težko prečrtati onih vrst. Sicer mi pa oni dopisovalec krivico dela. Če je Heine trdil, da je eden prvih mož našega stoletja zaradi tega, ker je bil baje v začetku leta 1800 rojen, smem trditi tudi jaz, da nikakor nisem človek nižje vrste, ker vsaj v ribniški dolini noben človek takó visoko ne stanuje kot jaz tú na Mali gori, tudi Vaš dopisovalec ne.

A to ni vse, kar me je spravilo ob humor. Gospod urednik, nič Vam ne bom zatajil. Drugi slovenski časopisi me že poznajo in hotel sem se prikupiti tudi Vam. Imel sem uže cel dopis poln zanimivih poročil. Na dolgo in široko — tako smo Ribničanje preveli latinski *per longum et latum*, kar seveda ni tako učeno — na dolgo in široko tedaj opisal sem Vam bil "ceremonije", po katerih se "pana" živina, omenjal sem čudovite pre-

maka zdelal čestiti starosta, slavni vodja liberalne stranke. A pošteni krojač ali rokovičar bere drugi dan pri zajuterku sijajni govor svojega zastopnika, srce se mu smeje od veselja in umeti ne more, kako je mož, da bi še pes na ulicah — pogledal človeka, ki je tako neusmiljeno osmešen. A kam pridemo slednjič s takim terorizmom? Vso politiko dobode v roke nekoliko drznih, širokoustnih in krepkopljučnih ljudi, katerim je vsak pomoček dober, da dosežejo svoj namen; pošteni ljudje bodo pa gledali in molčali. Zatorej, slavna gospoda, tako bi sklenil svoj govor, predlagam, da se naj osnuje neka zaveza poštenih mož, brez ozira na narodnost in politično prepričanje, da se hočemo v tej sijajni zbornici, v kateri se vse blesti od samega zlata in mramorja, v vseh svojih govorih in razpravah vedno vesti, kakor izobraženi, dá, kakor plemeniti možje, katerim je države blaginja in prid njih, ki so nas sem poslali, vse, lastna korist pa nič. — Radoveden sem, koliko bi jih glasovalo za ta predlog.

In sedaj preidimo k pravemu predmetu današnjega pogovora, toda dalje prihodnjič. Vesele praznike!

brisanosti naših volov in krav, katerim ni nič kaj dišal „žegnani“ kruh in so tedaj gotovo pametnejši nego njih gospodarji, ki so jim ga dajali — za kar seveda mežnar od sv. Ane čisto nič ne more — to in še mnogo drugega mikavnega sem Vam bil namenil, ko mi pride v roke zopet ena številka Vašega lista. Ostrmel sem, prebravši, kako nizko cenite izvirne dopise in tedaj tudi Vaše izvirne dopisovalce. „Teh se ne manjka“, tako nekako pravite, kakor bise Vam uže res „gnoj iz njih delal“. To mi je bilo dovelj, prečrtal sem najprej lepo pisan dopis in po tem še le sem ga strgal, pa vrgel ga skoz okno, kjer ga je močan veter sprejel in v vrtincu drvil ga pod nehom dalje in dalje, tako, da se je najbrž še le ustavil tam v Veliki gori pri okamenelih ribniških svatih. A Vi, gospod urednik, pripišite sami sebi, če ste prišli ob tako važne novice. Vašega lista naročniki Vam za to gotovo ne bodo hvaležni.

Pa da ravno tiste listkarje tako čislate in božate! Kar se nas Ribničanov tiče, smo o njih drugih mislij. Posebno tisti *Vieux Saxe* nas je razburil, ker smo za trdno prepričani, da je listkar Për tedaj na ribniške lonce mislil, ko je dal svojim listkom takov napis. Da pa mi Ribničani ne poznamo „špasa“, boste brž ko ne uže vedeli. Če pa ne, pa vprašajte tistega, ki si je pri nas dal lončen „bajs“ pomeriti. Mero so mu vzeli, ponj pa še danes ni prišel, se mu baje uže mera ni dopadala.

Sploh pa se mi vidi, da imate Vi, gospod urednik, malo bolj želodec, nego jaz. Zadnjič bral sem listek v nekem drugem slovenskem časopisu ravno o poldne pri kosilu. Listkar brodil je po neki luži med žabami in močeraditakó dolgo, — da se mi je začel želodec vzdigovati — *sit venia verbo!* Gospod urednik, take reči tedaj hočete, da naj Vam pišem? Ne bo nič! Ali da bi mravljišča prekopaval, kakor medved mravljinčar? Tudi za to nisem kaj unet. Mislim, da je najbolje, če mravljince zlasti zdaj proti Veliki noči pri miru pustimo, da nam iz potic in kolačev slasčice ne izpijjo!

A ker Vam uže vse tako odkritosrčno povem, pa zvedite še to. Slava naših podlistkarjev mi ni dala spati, mislil sem si, kaj ko bi tudi „mežnar od sv. Ane“ enkrat prišel tja doli pod tisto črto, ki človeka tako povzdigne in v veljavo spravi! Bil sem pričel, trudil sem se — pa ni šlo. In veste zakaj ne? O gotovo veste — citatov mi je manjkalo. Tu na Mali gori se težko dobé in brez njih nisem mogel shajati, tim manj, ker sem si za vzgled zbral „Narodovega“ listkarja. A to zaradi tega, ker si mi zdi, da so oni listki še naj bolj pošteti, ki so sestavljeni iz samih golih citatov.

No, kedar nam g. Bamberg izdá Preširna in morda še kakega drugega pesnika, ki ne dobé med Slovenci založnika, kupil si bom te nove izdaje naših klasikov in tedaj gotovo dobite od mene kak listek, ker dopisov nečete. — Sicer en citat tudi zdaj uže vem, en sam je premalo. Vendar se čudim, da ga še noben slovensk listkar dozda ni porabil, da si bi bil skoraj pri vsakem listku bolj ali manj na mestu. Zapomnil sem si ga iz Goethejevega „Fausta“ in glasi se kratko a krepko: *Zum Teufel ist der Spiritus!*

Razne vesti.

— (Ognjena gora) Krakatoa je vlani mnogo škode napravila z izbljuvavo lavo, kateri se je pridružilo še razburjeno morje, vendar se je stvar pretirala v evropskih časnikih. Otok, na katerem gora stoji, ni zginil in krog njega ni nastalo 14 novih otokov, temveč le trije mali otočki so pogledali iz vode. V Bataviji se ni ponesrečilo nič ljudij, čeravno je v spodnjem delu mesta v par četrt ure stala voda nekaj čevljev visoko. Tema je bila taka, da so morali o poldne prižgati plinove svetilnice po ulicah. Bobnenje v Krakatoa se se je čulo 120 milj daleč. Na Javi se je vsled te elementarne katastrofe ponesrečilo blizu 23000 ljudij, na Sumatri 12000 in po manjših otocih 1500 do 2000.

Domače stvari.

— (Njegovo Veličanstvo) je z odlokom dne 4. t. m. II. mesto ustanove Eleonore baronice Schweiger pl. Lerchenfeldske podeliti blagovolilo g. Ludmili baronici Schweiger pl. Lerchenfeldski.

— (Velikodušni dar.) Njeno Veličanstvo cesarica Marija Ana je blagovolila podariti cerkvenemu predstojništvu sv. Jurija na Polji za notranjo popravo cerkve 100 gold. in občini colski za zidanje nove cerkve 100 gold.

— (Premeščenje.) Deželni šolski svet je gspdc. Ludoviko Donati, defin. učiteljico v Srednji Vasi, premestil na ljudsko šolo v Jesenicah.

— (Črteži za zidanje nove vojašnice) dovršili so se s pomočjo g. c. kr. ženijskega nadlajtenanta Acham-a; prihodnji teden jih pošlje mestni magistrat vojaškemu poveljništvu v Gradec, katero jih bode takoj predložilo c. kr. vojnemu ministertvu. Ker so črteži izdelani natanko po želji c. kr. vojnega ministerstva, ni dvojiti, da jih bode brzo odobrilo. Tedaj se bode pač še to poletje stavbeno delo razpisalo, v jeseni pa se bode pričelo s kopanjem temelja za novo vojašnico.

— (Mestni zbor) je v zadnji tajni seji sklenil, da se ne more vdeležiti skupnega zborovanja, ki ga priredi te dni društvo za povzdigo prometa tujcev v Gradci, pač pa bode gosp. župan Grasselli v prijaznem pismu skupščino pozdravil.

— (Slovensko gledališče.) V ponedeljek dne 14. t. m. predstavljal se bode prvi-krat izvirni hrvatski igrokaz „Baron Fran Trenk“ slavnoznane pisatelja J. F. Tomića. Poslovenil ga je režiser g. Josip Gécelj. Igra ima 4 dejanja z godbo, petjem in plesom „kolo“. Izvrstni hrvatski skladatelj Ivan pl. Zajc komponiral je godbo. Ker nimamo izbire v domačih igrah, gotovo nam je najbliže seči po onih, ki jih napiše naši bratje Hrvatje; njihovi običaji so malo da ne po polnem slični s našimi, ne dvojimo torej, da bode ta igra ugajala tudi našemu občinstvu. Upravništvo narodnega deželnega gledališča v Zagrebu je z bratsko prijaznostjo posodilo vso dotično garderobo. Ta večer se bode plesal prvi-krat na odru slavonski „kolo“; pri predstavi svirala bode godba našega domačega pešpolka baron Kuhn. Jako bi vstregli lastniki lož, ki ne bodo ta večer porabili svojih prostorov, ko bi jih blagovoljno prepustili dramatičnemu društvu v oddajo. Začetek predstavi je ob 1/2 8. uri zvečer; sedeži se dobivajo od 10. do 12. ure dopoldne, na dan predstave pa pri gledališki kasi. Pisatelj, gosp. Tomić, bode, kakor čujemo, osobno prisoten predstavi; kličemo mu torej presrečni „Dobro došel!“

— (Profesor dr. Nothnagel), slavnoznani profesor na medicinski kliniki dunajske univerze, mudil se je včeraj na potu iz Italije v Ljubljani. Obiskal je nadsodnije svetovaleca gosp. Fr. viteza Gariboldija, ki je uže delj časa na živcih bolan.

— (Lepšanje mesta.) Na prostoru pred stolno cerkvijo in škofijo je mestni magistrat vsadil lepo živo mejo.

— (Cerkveno petje.) V mestni fari sv. Jakoba pelo se bode, in sicer danes ob 6. uri pri ustajenji: „Velikonočna“ — R. Führer, *Tantum ergo* — Kempter; *Te Deum* — A. Foerster; veliko nedelje ob 9. uri: maša v G — Mozart, graduale *Regina coeli* — A. Foerster; offertorij *Tera tremuit*, oktet — Skuhersky; veliki ponedeljek ob 9. uri: maša v C — Kempter, graduale *Angelus Domini*, sekstet — K. Mašek, offertorij *Tera tremuit* — Skuhersky.

— (Občinske volitve.) V Mostah (okraj kamniški) so izvolili županom dosedanjega občinskega svetovaleca Ivana Lukaneca iz Most, odstopivšega župana Miho Meršeta pa prvim svetovalcem.

— (Trije divji petelini) bili so vstreljeni včeraj v Poljanah nad Loko; dva je podrl ljubljanski lovec g. Adolf Perles, jednega pa ljubljanski lovec g. Henrik Gallé.

— (Tatvina.) V noči med 5. in 6. aprilom so v Malem Lipoglavu nepoznani lopovi zakonskima Antonu in Jeri Brezovar iz zaprte skrinje, ki je stala pod streho, vkradli raznih stvari v vrednosti 14 gold.

— (Nadepoln dečko.) Dvanajstletni dečko Janez Kruh, po domače Borštinarjev iz Sore, je v treh mesecih izvršil najst tatvin! Pa to je bilo pobalino še premalo. Žugal je sosednemu mli-

narju, da mu bode zažgal hišo; vsled tega je spravil vso vas na noge in marsikdo je izrekel opravičeno željo, da bi ne bilo napačno, ko bi fanta nekoliko „pobožali“. No, upamo, da ta želja ni ostala samo v srcih vrlih vaščanov... Obče se čuje glas, naj bi oddali nadepolnega dečka v slavno odgojilno — ne, v prisilno delarnico ljubljansko!

Poslano.

Ni res, da je gospod dr. Ivan Tavčar, odvetnik v Ljubljani, kedaj meni pripovedoval o svoji kranjski zausnici — in torej tudi ni res, da sem jaz o tem malostnem dogodku navlašče zamolčal — satisfakcijo, za katero še danes ne znam. Da jo je on prejel, kali — o tem naj sodijo sedaj čitatelji njegovega „Poslana“ v „Narodu“, in oni, kateri bolj natanko poznajo zgodovino tega „zadostenja“. Sicer sem pa p. n. gospodom, kateri mislijo, da jih žalim, vedno odgovoren in vedno v vsakem oziru na razpolaganje.

Na Brdu 11. aprila 1884.

Janko Kersnik.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 12. aprila. Uradna „Wiener Zeitung“ objavlja finančni zakon in proračun za leto 1884.

London, 12. aprila. Zaradi suma, da je poslan od irske dinamitne stranke, priprli so necega Daly-ja in Egan-a, pri kojem je prvi stanoval, v Birkenhead-u. Našli so pri njih peklenške stroje, več steklenic nitroglicerina in razstrelnih tvarin. Redarstvo obsoja Daly-ja, da se je vdeležil znanih razstrelb na london-skih kolodvorih.

Pariz, 11. aprila. Bonapartistični poslanec Haentjens je umrl. „Telegraphe“ poroča, da so ministri in vsi odlični dvorni dostojanstveniki anamski ostavili mesto Hué in se preselili s sedežem vlade v provincijo Thanghoa, da se ognejo francoskemu vplivu.

Inomost, 10. aprila. Uradni „Tiroler Boten“ poročajo, da se skliče tirolski deželni zbor takoj po sklepu sedanjega državnozbor-skega zasedanja.

Kahira, 10. aprila. Nubar paša in Clifford Lloyd sta se baje sporazumela. Oba ostaneta na svojih mestih. Clifford Lloyd bode opravljal samo službo državnega podtajnika, in sicer kot egiptovski in ne kot angleški uradnik.

Shanghai, 11. aprila. Petero udov tajnega sveta, med njimi princ Kung, bilo je javno degradovanih vsled njihove politike v tonkingškem vprašanji. Vzela so se jim tudi vsa dostojanstva.

Uradni glasnik

z dne 12. aprila.

Razpisane službe: Pri deželnem stavbinem uradu v Ljubljani služba inženerskega pomočnika; letna plača 1000 gold., in štiri petletnice po 100 gold. Prosilci vpošljejo naj svoje molbenice, podkrepljene s dotičnimi izkazi in spričevali gledé zmožnosti, do 10. maja t. l. kranjskemu deželnemu odboru.

Tuji.

Dne 10. aprila.

Pri Maličnu: Baron Petz, c. kr. podadmiral, s soprogo iz Pulja. — Kralowsky, Schott in Kaiser, trgovci z Dunaja. — Murnig, c. kr. upok. stotnik z Bleda. — Meinhold, graščak iz Hmelnika. — Vitez pl. Wagner, c. kr. polk. zdravnik iz Trebiža. — Schrems, soproga logarja iz Gorčaric. Pri Slonu: Albina pl. Schneider-Treuenfeld, Josip in Albin, viteza Schneider-Treuenfeld iz Gorice. — Vrhunc, jurist z Dunaja. — Mocnay, posestnik hotela iz Banjeloke. — Schmidl, trgovec iz Steyra. — Reye, trgovec iz Cuhovica. — Čampa, c. kr. učitelj iz Trsta.

Umrlí so:

V bolnici:

Dne 10. aprila. Ferd. Tomšič, sin delavca, 2 l., davica. — Marija Rainer, soproga delavca, 51 l., jetika. Dne 11. aprila. Jurij Derglin, gostač, 76 l., za starostjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
11. aprila	7. zjutraj	729.54	+ 6.4	vzh. sl.	obl.	19.20
	2. pop.	728.32	+ 9.8	jzp. sl.	„	dež
	9. zvečer	728.94	+ 6.2	„	„	„

Kamnoseke

za lepa mramorna dela sprejema stalno, tudi črez zimo, pri dobrem zaslužku tekó v službo

G. Thurner,

kamnoseški mojster v **Gradci**, Annenstrasse 45.

Gostilnica na Bledu

z ali brez ekonomije in špecerijska prodajalnica se oddaja v najem; ugaja zlasti kaccmu mesarju. Več o tem: Ljubljana, Nove ulice št. 5, nadpartér v levo.

Vabilo

k prvemu rednemu glavnemu zboru penzijskega društva

c. kr. poštarjev in poštnih opraviteljev

v državnem zboru zastopanih dežel

dné 22. aprila 1884 ob 11. uri dopoldne v mali dvorani godbenega društva na Dunaji, umeteljniške ulice št. 3 (Wien, Künstlergasse Nr. 3.)

Dnevni red:

- 1.) Poročilo osrednega odbora.
- 2.) Predložitev računov.
- 3.) Poročilo pregledovalcev računov; potrdilo računov.
- 4.) Predložitev proračuna za 1884. leto.
- 5.) Nakup efektov.

Da hode to zborovanje sklepično, vabijo se k zanesljivi vdeležbi prijazno vsi p. n. udje tega društva.

Udje, kateri se ne vdeležé tega zborovanja, naj blagovolijo svoja nekolekovana pooblastila poslati podpisanemu ali društvenemu predsedništvu na Dunaj; oni pa, kateri se vdeležé tega glavnega zbora in želijo imeti znižano voznino po železnici, naj društvenemu predsedništvu na Dunaj (Wien, Beatrixgasse 25, III. Bezirk) naznani, po kateri železnici se voziti nameravajo, da jim taisto dotične legitimacije preskrbi.

(26) 3—2

Adolf Mulley,
načelnik.

Svarilo!

S tem p. n. občinstvo opozarjamo, da se v novejši dobi izdelujejo kase ter prodajajo, ki imajo skoro jednako firmo, kakor i mi. Trgovinski prijatelji nam naznanjajo, da se na ta način občinstvo le slepi, ter meni, da kupuje kase Wertheimovke!

Mi svarimo, ne kupovati tacihi kas, ker se s tako zlorabno manipulacijo špekulira le na premenjo imena.

Jedina zaloga pri gospodu

Franu Detterji

zaloga šivalnih strojev v Ljubljani.

(10) 4—4

F. Wertheim in drugi

c. kr. dvorni liferanti c. kr. priv. prve avstrijske tovarne za kase.

A. Mayer-jeva

trgovina

piva v steklenicah

v Ljubljani

priporoča

carsko in izvožno marcno pivo

v zabojčkih po 25 ali 50 steklenic.

(24) 26—4

Albin K. Ahčín

trgovina s železnino in stavbinsko ključničarstvo

(11) 6—6 Ljubljana

Gledališke ulice št. 8

priporoča svojo dobro izbrano zalogo štedilnih ognjišč, pečij in namiznih ognjišč, vseh stavbinskih okovanj, raznovrstnih železnih šibik, jezičastega in čveterovatega železa, dalje priporoča tudi priznane kot najboljše in s bronasto svetinjo povodom ljubljanske izložbe odlikovane pljuge ter razno poljedelsko orodje.

Račune, nakladne liste, kuverte, vizitke, sploh vsakovrstne tiskovine izgotavlja v mičnej izvršbi in po nizkih cenah tiskarna

Kleinmayr & Bamberg
v Ljubljani.

Podpisani usoja si priporočati

zalogo bruseljskih klobukov

in drugih stvarij p. n. občinstvu;

vsakovrstne klobuke

za gospode

posebno pa: **suknene klobuke** (Lodenhüte) v raznih barvah, kakor svetlo- ali temnorjave, svetlo- ali temnosive, svetlo- ali temnozeleno itd., po 2 glđ. 20 kr.; **trde klobuke**, najnovejši izdelek, rjave ali črne, dobro blago, po 1 glđ. 80 kr., najboljše po 2 glđ. 20 kr.; **svilnate cilindre**, najfinejša roba in najlepši izdelek, po 4 glđ. 50 kr.; **klobuke za dečke** po 1 glđ. do 1 glđ. 50 kr.; dalje

srajce za gospode,

spodnje hlače, vratnike, kravate

itd. itd. (4) 9
Naročbe z dežele izvršujejo se točno in vestno poštanim povzetjem.

Odličnim spoštovanjem

Ivan Soklič

v Ljubljani, Gledališke ulice šte. 6.

J. pl. Trnkóczy, lekar pri „pri zlatem samorogu“

priporoča in razpošilja s poštanim povzetjem

Marijceljske kapljice za želodec,

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vseh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: **mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, kró v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo.** — 1 Sklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 glđ., 5 tucatov samo 8 glđ. **Svarilo!** Opozarjamo, da se tiste **istinite Marijceljske kapljice** dobivajo samo v lekarni pri „Samorogu“ zraven rotovži na Mestnem trgu v Ljubljani pri **J. pl. Trnkóczy-ju**. Razpošilja se le jeden tucat.

Brez te **varstvene znamke**, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliču smatrati kot **ponarejeno**.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču

Schutzmarke.

je odločno najboljšo zdravilo zoper **protin** ter **revmatizem**, **trganje po udih**, **bolečine v križu** ter **živcih**, **oteklino**, **otrpnele ude** in **kite** itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganju, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „**ovetu zoper trganje po dr. Maliču**“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

Gospodu **pl. Trnkóczy-ju**, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na **protinski bolezni** na nogi **silno trpeli** in razna domača zdravila brezvspešno rabili. Ko je pa bolezen čimdalje hujša prihajala in uže več dnij niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na **Vaš dr. Maličev protinski cvet po 50 kr.** ter si ga nemudoma naročim. In res imel je **čudovit vseh**, da so se po kratkej rabi **oprostili mučnih bolečin**. S popolnim prepričanjem **priznavam torej dr. Maličev protinski cvet** kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni **priporočam**. Vašej blagorodnosti pa izrekam **najprisrčnejšo zahvalo**, z vsem spoštovanjem udani

Fran Jug, posestnik v Šmariji pri Celji.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in pljučne bolečine 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno

olje

najboljše vrste, izborno zoper **bramore**, **pljučnico**, **kožne izpuške** in **bezgavne otekline**. 1 steklenica 60 kr.

Salicilna ustna voda,

najboljše za ohranjanje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr. (6) 12—7

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv.,

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih; udih, skaženem želodcu, jetrih in obistnih boleznih, v skatulah a 21 kr. jeden zavojs s 6. skatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavojs.

Naročila iz dežele izvrše se tekoj v lekarni pri „Samorogu“

Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.